

ZABYTKOWY WIATRAK W GOSTKOWIE

Od wieków na wschodnich wzgórzach Gostkowa
Stoi wiatrak, dostojna owalna budowla
Z końca osiemnastego wieku pochodzi
A w dziewiętnastym przebudowę przechodził
Jest murowany, a daszek drewniany, stożkowy.
W środku miał mechanizm młyńsko-zbożowy
Który ogromne cztery skrzydła napędzały
Gdy wiatry przez Gostków i wzgórze wiały
Duże dwie pary kamieni żarnowych pracowały
Trąc ze zgrzytem i chrupem się uwijały

„Tak to działało czarny baranie”(2x).
Mełł zboże na kluski mój mości panie”

We wojnę jeszcze kręcił, żwawo pracował
Na „zacier” dla browaru jęczmień śrutował
Pionierom Osadnikom jeszcze mełł po wojnie
Miarowo obracał skrzydłami spokojnie
Przeszedł w stan spoczynku z błyskawicy wyroku
I spłonął w pięćdziesiątym siódmym roku
Kamienie młyńskie chłopcy z góry puścili
Nieomal rowerzysty tragicznie nie potracili.
Muzyk z Wałbrzycha go kupił, bo bardzo chciał (1982 r.)
Po odbudowie na kontrabasie w nim grał
Kolejnym nabywcą był Damian z Wrocławia
On dorobił skrzydła i ciągle coś naprawiał
Potem rodzina z Anglii wiatrak posiadała (2004 r.)
W lecie i w święta w nim odpoczywała
Dziś nabył go prezes Grześ miejscowy (2019 r.)
I On były młyn, na nowo olśnić gotowy
Bo widoki z niego są ach! zachwycające
Na Gostków góry, lasy, pola otaczające

Wiatraku abyś długie lata trwał
By w ciebie rzeński wietrzyk wiał
Żebyś był mocny, silny się nie męczył
W dzień i w noc dziewczynom szczęście kręcił

Bolko Tutejszy, sąsiad z Nagórnik 1-2.08.2019 r.